

GEREKMEZ

Ahmet Efe

Yâr bir kuru diken verse
Lâle, reyhan, gül gerekmez.
Yâr yoğ ise bağ u bostan
Yemiş yüklü dal gerekmez.

Gel oda sal sen cismini
Tâ kalbine çiz resmini
Anmıyorsan yâr ismini
Bülbül gibi dil gerekmez.

Her derdine derman eder
Bir sözüyle kurban eder
Gülse bir gün handan eder
Şeker, şerbet, bal gerekmez.

Kapısından kovulsam da
Paramparça dağılsam da
Deryasında boğulsam da
Kurtulmaya sal gerekmez.

Katlanır her zahmetine
Koşup durur hizmetine
Peşindedir, Ahmet'ine
Başka bir iz, yol gerekmez.

NİRVANA

Ahmet Yalçınkaya

Bu kadife dokunuş bağlardan ilham alıp
Sinemde konuk eder yediveren gülleri.
Hasretim göğ e çıkar yıldızlar aşka dalıp
Kehkeşan'ın rengine gark eder sümbülleri.

Hep güneşe vurgunum daima göğsüm serin
Ateş yutan saçımla örterim vadileri...
Hayalim dağlar aşar hükmü kalmaz kederin
Sancım kenti vururken us bir kemik bir deri.

Eşref-i mahlûkatım bir yandan gönlüm çorak
Varlığı boşa koyup ram olmuşum zamana.
Son gemiyim, koşarım dalgaları yorarak;
Duydum ya özgürlük var ışığı kollayana!..

Özlemle iz sürdüğüm ülke yedi kat yüksek
Hicretin çağrısıymış meğ er gül ve merdiven...
Ey küheylan yüreğim sanat bu olsa gerek
Daha neyin peşinde dövünürsün hâlâ sen!